

Sygn. akt IV U 53/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 czerwca 2017 roku w Ś.

sprawy z odwołania **J. B.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia 1 grudnia 2016 roku, znak: (...). (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Powód J. B. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 1 grudnia 2016 roku zaliczającego go do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim.

Strona pozwana Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniosła o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazała, że brak jest podstaw do zaliczenia powoda do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w 2013 roku przeżył endoprotezoplastykę lewego stawu kolanowego. Ponadto rozpoznano u niego zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego z retrolistezą L2 i niewielką klinowatą deformacją trzonu L3, podmiotowy zespół bólowy kręgosłupa, stan po złamaniu lewego obojczyka, stan po wycięciu polipa esicy, stan po operacji guzków krwawniczych oraz stan po operacji żyłaków lewej nogi.

Orzeczeniem z dnia 17 sierpnia 2016 roku (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Ś. postanowił zaliczyć powoda do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Na skutek odwołania powoda Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. orzeczeniem z dnia 1 grudnia 2016 roku, nr (...). (...) utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Dowód:

akta (...) w załączeniu.

Stan zdrowia powoda w zakresie schorzeń chirurgiczno – ortopedycznych uzasadnia zaliczenie go do osób o co najwyżej lekkim stopniu niepełnosprawności. Powód aktualnie nie spełnia z punktu widzenia chirurgiczno – ortopedycznego warunków wymaganych przez ustawodawcę, aby uznać go za osobę o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności w rozumieniu treści ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych z dnia 27 sierpnia 1997 roku. Orzeczenie wydane przez Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 1 grudnia 2016 roku jest prawidłowe.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej z dnia 14.04.2017r. k. 14-15.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (DZ. U. z 2011 roku , nr 127 , poz. 721 ze zmianami) ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, w zależności od tego, czy niepełnosprawny:

a) jest osobą - niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, tj. naruszenia sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację (znaczny stopień);

b) jest osobą o naruszonej sprawności organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (stopień umiarkowany);

c) jest osobą o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (lekki stopień niepełnosprawności).

Jak wynika z opinii powołanego w sprawie biegłego z zakresu chirurgii ogólnej, stan zdrowia powoda w zakresie schorzeń chirurgiczno – ortopedycznych uzasadnia zaliczenie go do osób o co najwyżej lekkim stopniu niepełnosprawności.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinia ta miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, oparta na dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy i badaniu powoda i Sąd w pełni podzielił dokonane w niej ustalenia i brak jest podstaw do zanegowania takiego stanowiska biegłego.

Biegły sądowy obowiązany jest zaś orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Zatem jego pole orzekania nie jest ograniczone żadnymi dodatkowymi kryteriami, poza obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonym przez biegłych opiniom, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powódki, w odniesieniu do obowiązujących przepisów, tym bardziej, że są to specjaliści z dużym doświadczeniem medycznym i stażem orzecznictwem. Ponadto wydający w sprawie opinię biegły sądowy jest lekarzem niezależnym od stron i nie ma żadnego powodu, aby orzekać na korzyść którejkolwiek ze stron. Zgodnie z art. 282 § 2 k.p.c. w związku z art. 283 § 2 k.p.c. biegli sądowi wydający opinię w

niniejszej sprawie złożyli przed objęciem funkcji przysięgę, którą są związani. Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłych, jak i ich rzetelności przy wydaniu opinii. Ponadto opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Warto również przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Powód mimo pouczenia, nie wniósł zastrzeżeń do opinii biegłego. Przyjąć zatem należało, że zgadza się z ustaleniami i wnioskami końcowymi opinii.

Wobec braku podstaw do zmiany orzeczenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc odwołanie oddalił.